

Oponentský posudek na bakalářskou práci Moniky Kácovské

Název práce: **Gender a autoškola: Výuka a přístup instruktorů a instruktorek v autoškole k žákům a žákyním**

Posudek zpracovala: Doc. PhDr. Blanka Knotková-Čapková, Ph.D.

Monika Kácovská si ke své bakalářské práci zvolila genderovou analýzu prostředí, které z tohoto hlediska dosud nebylo v českém odborném kontextu zkoumáno – prostředí autoškoly a výuky v ní. **Téma** je tedy původní, aktuální a dosud nezpracované.

Práce je **strukturována** smysluplným způsobem a po této stránce má požadované náležitosti – teoretickou část, charakteristiku metodologie a empirickou část. Z proporčního hlediska rozsahu jednotlivých částí je však empirická část poněkud krátká – měla by být přinejmenším stejně dlouhá jako teoretická (lépe delší), což je zde přesně naopak. **Teoretickou část** považuji pro bakalářský stupeň za vyhovující, i když je místy spíše popisná, než aby jednotlivé koncepty hlouběji vysvětlovala, a dosti monotematicky odkazuje především na text Ireny Smetáčkové (jakkoliv je to dobrá volba z hlediska odborného zaměření i kvality textu). Pozitivní ale je, že autorka již v teoretické části odkazuje ke zkoumanému tématu. O propojování teorie a analýzy se snaží i v empirické části, což je třeba jedině pochválit.

Metoda zpracování (polostrukturované rozhovory) je zvolena i popsána výstižně a zdařile, diplomantka jí zjevně rozumí. Už v Úvodu také charakterizuje vlastní lokaci výzkumnice, což na bakalářském stupni studia není všeobecné. Domnívám se však, že navzdory tomu v případě některých otázek či komunikačních strategií možná ne zcela uvážila možné ovlivnění svých účastníků/ic výzkumu: např. když dotazovaným vysvětlovala pojem gender (který s nimi koneckonců probírat ani nemusela), uvedla jim, jak píše na str. 43, nejen o čem pojednává její bakalářská práce, ale i „pár příkladů ze života“, což blíže nespecifikuje. Zde by bylo dobré tyto příklady znát, poněvadž mohly být pro dotazované návodné a bezděčně i ovlivnit jejich odpovědi.

Analýza jeví, jak už jsem uvedla výše, vcelku úspěšnou snahu o propojení s použitou teorií (str. 43-44, str. 47), interpretačně by však mohla být hlubší. Závěry, k nimž autorka na základě rozhovorů dochází, také nejsou vždy dostatečně vyargumentovány. Např. odpověď Štěpána Černého, citovaná na str. 49, která reaguje na otázku o úspěšnosti žen a mužů u závěrečných zkoušek v autoškole, dle mého názoru zdaleka nevede k jednoznačnému závěru, jež pak autorka formuluje ve 3. odstavci; zde je patrná spíše trochu zkratkovitá interpretace, aby ji bylo možné napasovat na konstruktivistickou teorii („učitelé a učitelky vedou žákyně spíše k zodpovědnosti a ne k riskování, z čehož plyne, že jsou úspěšnější v učení teorie“). Jakkoliv sama z konstruktivismu vycházím, nedomnívám se, že alternativní možné interpretace je vhodné předem vyloučit bez dostačující argumentace.

Autorka by se také měla vyvarovat generalizací typu věty na str. 47: „Instrukturoky tedy v dnešní době již nevnímají chlapce jako technicky zručnější, instruktoři ale stále ano.“ Jako by náhle zapoměla, že provádí kvalitativní výzkum – i když je možné, že zde jde o lapsus

vyjadřovací, a nikoli věcný; po stylistické stránce je práce totiž spíše průměrná. Po jazykové (pravopisné) stránce se objevují chyby v interpunkci – ale to téměř ve všech bakalářských pracích.

Při zvažování celkového hodnocení bych snad uvažovala o velmi dobré, kdyby nebylo v textu (zejména v Úvodu) tolik technických chyb. Výzkumná otázka je jasně formulována, na bakalářskou práci celkem uspokojivě naplněna, v závěru je naznačen i další možný směr výzkumu. K celkové kvalitě práce však patří i hledisko formálně-technické, takže práci k obhajobě doporučuji, ale hodnotím ji **mezi velmi dobře a dobře**. Rozhodnutí ponechávám na komisi podle úrovně obhajoby.

V Praze, 11.6.2014